

**BINNENGEKOMEN
TEAM POSTBEHANDELING EN
ARCHIVERING
D.D. 12-10-2026
No. 2026.03227
Portefeuillehouder: Jenneskens
Team: Beleid Sociale Zekerheid**

Aan het college van burgemeester en wethouders van Maastricht
Postbus 1992
6201 BZ MAASTRICHT

Maastricht, 12 oktober 2026

Betreft: Jongeren en problematische schulden

Beste college,

Afgelopen vergadering d.d. 6 oktober thema schuldhulpverlening, stelde we vragen aan de wethouder. We kregen achteraf gezien, geen afdoende antwoord op deze vragen. Daarom stellen we de vragen bij deze alsnog schriftelijk. Graag uw reactie.

Uit recente berichtgeving en cijfers van het CBS die in de presentatie van de schuldhulpverlening, blijkt een uiterst zorgwekkende trend: van alle jongeren in Nederland, hebben de jongeren in Maastricht, de meeste moeite om financieel rond te komen.

Maar liefst 38,8% van de jongeren in onze gemeente geeft aan moeite te hebben met het betalen van de vaste lasten en het dagelijks levensonderhoud. Deze financiële kwetsbaarheid in de beginfase van hun volwassen leven vormt een groot risico. Wanneer jongeren moeite hebben met rondkomen, is een volgende stap naar het opbouwen van problematische schulden reëel. Dat blijkt ook uit de praktijk.

Dit kan een enorme impact hebben op het toekomstperspectief van deze jongeren en kan ook leiden tot latere maatschappelijke kosten voor de gemeente in de vorm van intensieve schuldhulpverlening en maatschappelijke ondersteuning e.d.

Naar aanleiding van deze cijfers en de mogelijke consequenties daarvan, heeft de fractie van SP Maastricht de volgende vragen aan het college:

1. Heeft het college kennis van het probleem en verklaringen aangaande de oorzaken met betrekking tot het hierboven genoemde percentage. Waarom valt het specifiek in Maastricht zo hoog uit in vergelijking met de rest van het land?
2. In hoeverre spelen factoren als de grote (internationale) studentenpopulatie, en de hoge lokale woonlasten hierin een rol denkt u?
3. Zijn er volgens het college nog andere oorzaken aan te wijzen?

4. Deelt het college de opvatting dat jongeren indien ze structureel slechts met moeite rond kunnen komen, dit een directe opmaat kan zijn naar problematische schulden, met alle negatieve gevolgen voor hun kansengelijkheid en mentale gezondheid van dien?
5. Acht het college het als noodzakelijk om zich, in het licht van deze uitzonderlijk hoge cijfers, extra in te zetten voor gerichte lastenverlichting, extra voorlichting en preventieve interventies voor jongeren in Maastricht om zo te voorkomen dat zij nóg meer moeite zullen krijgen met rondkomen en extra in de problemen raken?
6. Zo ja, aan welke concrete maatregelen, interventies, communicatie, kwijtscheldingen of tegemoetkomingen denkt het college om de financiële druk op deze groep op korte termijn te verlichten?
7. Zo nee, waarom acht het college de huidige inzet voldoende, ondanks dat aangaande cijfers Maastricht hiermee de landelijke kroon spant?
8. Is het college bereid om op korte termijn actief in gesprek te gaan met jongerenorganisaties, studentenbonden en (jeugd)schuldhulpverleners om gezamenlijk een lokaal actieplan op te stellen dat de financiële positie van Maastrichtse jongeren verbetert?

Wij zien de beantwoording van deze vragen met grote belangstelling tegemoet.

Met vriendelijke groet,

Jack van Gelooven (i.s.m. Lars Jacob)

SP Maastricht